

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 72 0 К 065452 20 КвЛз
Бања Лука, 08.10.2020. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Весне Антонић као предсједнице вијећа, Обрена Бужанина, Горане Микеш, Даворке Делић и Биљане Томић као чланова вијећа, уз учешће записничара Соње Матић, у кривичном предмету против осуђеног С.М. због кривичног дјела неовлашћене производње и промета опојних дрога из члана 224. став 1. и 3. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о захтјеву за заштиту законитости бранилаца осуђеног, адвоката Заједничке адвокатске канцеларије М.К. и М.Ђ. из Г., изјављеној против правоснажне пресуде Окружног суда у Бањалуци број 72 0 К 065452 19 Кж од 12.11.2019. године, у сједници вијећа одржаној дана 08.10.2020. године донио је

П Р Е С У Д У

Одбија се као неоснован захтјев за заштиту законитости бранилаца осуђеног С.М. поднијет против правоснажне пресуде Окружног суда у Бањалуци број 72 0 К 065452 19 Кж од 12.11.2019. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Градишци број 72 0 К 065452 17 К од 31.12.2018. године оглашен је кривим опужени С.М. због стицаја кривичних дјела неовлашћене производње и промета опојних дрога из члана 224. став 1. Кривичног закона Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ бр. 49/03, 108/04, 37/06, 73/10, 1/12 и 37/13, у даљем тексту: КЗ РС) и из члана 224. став 3. КЗ РС, па му је за наведена кривична дјела утврђена казна затвора у трајању од по б (шест) мјесеци, те је примјеном одредби члана 42. став 1. и став 2. тачка 2. КЗ РС осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 11 (једанаест) мјесеци. Оптуженом је изречена и мјера безбједности одузимања опојне дроге која је предмет извршења дјела и дигитална вага марке „Constant“ сиве боје, а обвезан је да плати трошкове кривичног поступка у износу од 560 КМ и паушал у износу од 200 КМ.

У поступку по жалби на наведену пресуду, Окружни суд у Бањалуци је пресудом број 72 0 К 065452 19 Кж од 12.11.2019. године дјелимичним уважавањем жалбе бранилаца оптуженог С.М. и поводом те жалбе по службеној дужности, преиначио пресуду Основног суда у Градишци број 72 0 К 065452 17 К од 31.12.2018. године у правној оцјени дјела и кривичној санкцији, тако да је дјело за које је оптужени С.М. оглашен кривим, правно квалификовано као кривично дјело неовлашћена производња и промет опојних дрога из члана 207. став 1. КЗ РС, па га је суд за то дјело, на основу истог законског прописа и уз

примјену одредби члана 53. став 3. и члана 54. став 1. тачка 6. КЗ РС, осудио на казну затвора у трајању од 6 (шест) мјесеци. У преосталом дијелу првостепена пресуда је остала неизмијењена.

Против те пресуде захтјев за заштиту законитости (у даљем тексту: Захтјев) благовремено су поднијели браниоци осуђеног адвокати Заједничке адвокатске канцеларије М.К. и М.Ђ. из Г. због повреде Кривичног закона, с приједлогом да Врховни суд Републике Српске уважи Захтјев, укине првостепену и другостепену пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање, или да укине другостепену пресуду и предмет врати другостепеном суду на поновни поступак и одлучивање и да изрекне ослобађајућу пресуду.

Примјерак Захтјева са списима предмета је достављен на одговор републичком јавном тужиоцу у смислу одредбе члана 353. став 1. Закона о кривичном поступку Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ број 53/12, 91/17 и 66/18, у даљем тексту: ЗКП РС). У одговору на Захтјев републички јавни тужилац Бранко Митровић је оспорио основаност Захтјева, те у смислу одредби члана 355. ЗКП РС предложио да се Захтјев одбије као неоснован.

Приликом одлучивања о Захтјеву, овај суд се примјеном одредби члана 354. став 1. ЗКП РС ограничио на испитивање само оних повреда закона на које се позива подносилац Захтјева, те након што је размотрио списе предмета са пресудом против које је Захтјев поднијет, одлучио је као у изреци ове пресуде из слиједећих разлога:

Захтјев за заштиту законитости се, у смислу одредбе члана 350. став 1. ЗКП РС, може поднијети против правоснажне пресуде само у случајевима повреде Кривичног закона, те повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС (која се манифестује у повреди права на одбрану), а уз ограничења прописана у ставу 2. и ставу 3. ове законске одредбе. Ограничењима из става 2. искључена је могућност улагања овог правног лијека ако није изјављена жалба на првостепену пресуду, а на наведене повреде материјалног и процесног закона се није могуће позивати у Захтјеву, ако нису биле изнесене у жалби (осим ако се ради о повреди учињеној у жалбеном поступку), док је ограничењима из става 3. искључена могућност улагања овог правног лијека против пресуде Врховног суда донесене у трећем степену.

У конкретном случају цитирану правоснажну пресуду Захтјев побија због повреде Кривичног закона из члана 312. ЗКП РС, али при томе не конкретизује неки од облика повреде предвиђених овом законском одредбом. Овај основ побијања правоснажне пресуде је био изнесен и у жалби бранилаца осуђеног изјављеној на првостепену пресуду.

Аргументи у образложењу Захтјева изнесени у прилог тврдње о почињеној повреди Кривичног закона се у суштини своде на приговор да је у поступку доношења и писмене израде првостепене пресуде учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС (у облику неразумљивости изреке пресуде, противрјечности изреке самој себи и разлозима и изостанку разлога о одлучним чињеницама), те приговор о мањкавостима чињеничне основе побијане правоснажне пресуде када истиче да докази на којима се заснива побијана пресуда не представљају реалну подлогу за став суда да је осуђени извршилац предметног кривичног дјела, да је

чињенично стање погрешно и непотпуно утврђено и у вези с тим да је погрешан методолошки приступ у оцјени доказа, а све то је, према становишту Захтјева, у коначници резултирало повредом Кривичног закона.

На наведеним аргументима не може се заснивати тврдња Захтјева да је у поступку доношења побијане пресуде повријеђен Кривични закон.

Наиме, битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС, на коју се Захтјев позива у образложењу, представља жалбени основ за побијање неправоснажне (првостепене или другостепене пресуде) међутим, према цитираним одредбама члана 350. став 1. ЗКП РС, не представља посебан основ за подношење Захтјева као ванредног правног лијека против правоснажне пресуде, нити се на темељу ове повреде поступка може заснивати тврдња о повреди Кривичног закона, као једном од законом прописаних разлога за подношење овог ванредног правног лијека.

Надаље, повреда Кривичног закона као основ за подношење овог ванредног правног лијека против правоснажне пресуде, у смислу цитираних одредби члана 350. ЗКП РС, подразумјева да су у тој пресуди потпуно и правилно утврђене одлучне чињенице, а да је правилном примјеном закона на такву чињеничну основу, требало донијети другачију пресуду. Закон не предвиђа могућност побијања правоснажне пресуде овим ванредним правним лијеком због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, а слиједом тога повреда Кривичног закона, као законски разлог за овај правни лијек, се не може градити на тези о мањкавој чињеничној основи пресуде.

Дакле, позивање на повреду Кривичног закона, када је овај ванредни правни лијек у питању, је могуће само уз пуно респектовање чињеничних утврђења побијане пресуде на којима су засновани закључци у погледу правних питања, посматрано с аспекта постојања кривичног дјела и кривичне одговорности оптуженог. Па како се аргументима Захтјева тврдња о повреди Кривичног закона изводи из приговора о мањкавости чињеничне основе побијане пресуде у сегменту чињеница од значаја за правну оцјену дјела, то се на таквим аргументима не може заснивати тврдња Захтјева да је побијаном пресудом на штету осуђеног повријеђен Кривични закон.

Из изнијетих разлога Захтјев бранилаца осуђеног се показује као неоснован, на што оправдано указује републички јавни тужилац у одговору на тај Захтјев, јер повреда закона на које се позива подносилац Захтјева није учињена у поступку доношења побијане пресуде.

Ради наведеног је одлучено као у изреци ове пресуде тако што је, у смислу одредби члана 355. ЗКП РС, Захтјев браниоца осуђеног одбијен као неоснован.

Записничар
Соња Матић

Предсједница вијећа
Весна Антонић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић